

Nr 5.

Af herr **Ekman, Karl Johan, m. fl.**, om förbud mot
brännvinsutskänkning vid offentlig danstillställning.

I kungl. förordningen den 9 juni 1905 angående försäljning af brännvin 28 § 3 momentet stadgas:

»Vid offentlig föreställning, såsom skådespel, lindansning, konstridning, förevisning af djur, konststycken eller annat dylikt, eller, med undantag af konsert, vid hvilken uteslutande utföres instrumentalmusik, hvarje annan föreställning af hvad beskaffenhet som helst, hvilken genom allmän tidning, anslag eller annorledes kungöres, eller hvartill inträdeskort försäljas, eller afgift på ett eller annat sätt från allmänheten fordras, begäres eller mottages, eller till hvilken allmänheten eljest har tillträde, må utskänkning af brännvin icke äga rum i lokal eller å plats, därifrån är utsikt till skådebanan eller annan plats, där föreställningen gifves; dock må Konungens befallningshafvande för särskildt tillfälle medgifva undantag från det sålunda meddelade förbud.»

De skäl, som föranledt införandet i brännvinsförsäljningsförordningen af omförmälda förbud mot brännvinsutskänkning vid offentlig föreställning, gälla i lika hög grad i fråga om sådan utskänkning vid de, särskildt i hufvudstaden, men äfven på andra orter allt vanligare danstillställningar, hvilka på enahanda sätt kungöras, eller till hvilka allmänheten eljest mot eller utan erläggande af afgift har tillträde.

Af de i hufvudstaden genom polismyndighetens försorg under förliden höst anställda undersökningar rörande förhållandena vid de offentliga dansbanorna framgår med full tydlighet att, där oordningar eller eljest klandervärda förhållanden förekommit, dessa till hufvudsaklig del framkallats däraf, att vid danstillställningarna brännvinsutskänkning ägt rum. En af hufvudstadens poliskommissarier har också i sin rapport till polismästaren uttalat, att han anser, att afskaffandet af all spirituosauskänkning vid

danstillställningarna skulle ha det goda med sig, att särskilt de sämre elementen hölles aflägsnade från stället; och i första hand borde utskänkning vid plats, hvarifrån finnes utsikt till dansbanan, icke medgifvas. I detta afseende anser kommissarien, att dansbanorna icke borde lämnas företräde framför varietéerna. Af undersökningarna framgår vidare, att danstillställningarna hufvudsakligen besökas af *unga män och kvinnor*.

Hvilken fara dessa med spritutskänkning förbundna offentliga danstillställningar utgöra för de unga männen och kvinnorna ligger i öppen dag. Och att därvid spritförbrukningen har den största andelen uti de oordningar och sedliga felsteg, som förekomma, torde vara otvifvelaktigt. Denna uppfattning bekräftas också af en så erfaren fängvårdsman som slottspastor Aug. Wirén i ett af honom under nästlidet år utgifvet arbete om *alkohol och brottslighet*. »Utan alkohol» — säger han — »inträda sällan, såsom erfarenheten visar, några svårare kollisioner blott af den anledning, att folk samlas till större fester eller dylikt. Den unge arbetaren, som fått sig sin lön utbetalad och som ser en skön fridag framför sig, befinner sig då tyvärr allt för ofta i en för dryckesorgier väl disponerad sinnesförfattning. De möjliga, obehagliga följderna ser han ej eller ägnar dem ej en tanke. — Vid årets större högtider finner man också en betydande stegring i vissa brott. — Midsommaren med sina traditionella dansnöjen, utflykter och dylikt företer äfvenledes i sagda hänseende en ökning. — Den som haft tillfälle studera dylika utflykter under vår- och sommarsöndagarna till dansbanor eller liknande platser, vet, huru nära förbundna de äro med en ej sällan vid resans anträdande påbörjad omåttlig alkoholförtäring.»

På samma sätt är otvifvelaktigt, att förtärandet af spirituösa drycker vid ifrågavarande danstillställningar i hög grad bidrager att framkalla den demoraliserande inverkan, som vissa af de nämnda polisrapporterna gifva vid handen.

Med anledning häraf hemställes vördsamt,

att Riksdagen ville för sin del besluta, att 28 § 3 mom. i kungl. förordningen angående försäljning af brännvin den 9 juni 1905 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Vid offentlig föreställning, såsom skådespel, lindansning, konstridning, förevisning af djur, konststycken eller annat dylikt, eller, med undantag af konsert, vid hvilken uteslutande utföres instrumentalmusik, hvarje

annan föreställning af hvad beskaffenhet som helst, hvilken genom allmän tidning, anslag eller annorledes kungöres, eller hvartill inträdeskort försäljas, eller afgift på ett eller annat sätt från allmänheten fordras, begäres eller mottages, eller till hvilken allmänheten eljest har tillträde, så ock, under enahanda omständigheter vid danstillställning, må utskänkning af brännvin icke äga rum i lokal eller å plats, därifrån är utsikt till skådebanan eller annan plats, där föreställningen gifves eller dans pågår; dock må Konungens befallningshafvande för särskildt tillfälle medgifva undantag från det sålunda meddelade förbud.

Stockholm den 20 januari 1911.

K. J. Ekman.

Jönköping.

C. H. v. Mentzer.

K. J. Gustafsson.
